

1. Mluví se o tom, že přichází čas velkých změn.
O tom, že pomalu vchází už do dveří.
Prý i ten nebožtík, co nechce jít z kolaven,
už zítra se ještě rád zbaví svých otěží.

R: Možná bílej frak už si navléká funebrák. Třeba už z líčidel
na tváři úsměv si vytváří.

Možná pohřební kapela začne z vesela hrát dřív než najde se
ten, komustrach nohy podráží.

Že s velkou slávou na scéně nebude nic a v sále zklamany dav
sotva úžasem oněmí.

Celá ta sláva nebude nic než jen trik. Celý to laciný předst
avení sotva dočká se ovací.

2. Jen co se dav pozůstalých přestane konečně cpát
a pod zármutkem stoly přestanou se prohýbat,
první nesmělý pochyby začnou se k povrchu drát,
jestli vůbec tu je ten, kdo chtěl by v tom škváru hrát.

R: Možná bílej frak...

R: Možná bílej frak...